

Door Ton Jacobs ingezonden stukken in de rubriek "Wat ik zeggen wil ..." van Delft op Zondag

5 maart 2018

Transformatorhuisje

Het is moeilijk je ogen droog te houden bij het lezen van wat de politieke partijen in Delft hun burgers aan inspraak willen gunnen. Ze doen er al erg veel aan, maar het kan nog beter stelt de grootste van onze kleine partijen: D66. In de praktijk is die inspraak een veel weerbarstiger onderwerp omdat je het steeds weer van geval tot geval opnieuw vorm moet geven. De ene straat is de andere niet, laat staan zijn bewoners. Laten we een voorbeeld nemen uit de werkelijkheid van het laatste jaar. De Spoorsingel is in die periode flink voorzien van asfalt en stenen. De Singelgracht is min of meer in ere hersteld. Onder de straat is een parkeergarage aangelegd. Tegen de uitbreiding daar tot 650 plaatsen tekenden de bewoners protest aan. Dat bleek niet te kunnen want het hele project Spoorsingel was lang geleden met procedures en al de Raad al gepasseerd. Dat vond die Raad in commissievergadering bijeen toch wel een beetje sneu. Ze beloofden beterschap, vanaf nu zouden de bewoners inspraak krijgen. Dus namens de bewoners meldde zich een vertegenwoordiger om zijn zegje te doen ten aanzien van de inrichting van het laatste stuk, daar waar de ingang van parkeergarage is. Daar is zelfs een wat ruimere aanplant van gras te vinden. Tot verbazing van alle bewoners die daarop uitkijken komt daar ineens een transformatorhuisje uit de grond. Er blijkt zelfs een soort ambtenaar beschikbaar om de verbaasde omwonenden aan het lijntje te houden en er voor te zorgen dat het onding blijft staan waar het staat. Leve de Delftse inspraak.

Ton Jacobs

25 februari 2018

Avalex

Het is een mooie geachte van P. van der Wekken (brief 11 februari) om zijn Avalex-leed op te lossen met het kritisch lezen van de partijprogramma's voor de aanstaande gemeenteraadsverkiezingen. Die spreken zich zelden uit over zulke concrete zaken als de plek van een vuilcontainer op de hoek van een straat in een bepaalde wijk van Delft. De democratie waarop deze ingezonden-brieven-schrijver zich beroept werkt allang niet meer zo. Met behulp van het streven naar abstracte hogere doelen houden ze die illusie wel in stand. Zo werd de Avalex opgericht om goed en goedkoop ons huisvuil te scheiden aan de bron. Door samenwerking van een aantal gemeenten in de omgeving van Delft zou dat doel eenvoudig te bereiken zijn. In werkelijkheid is dat niet zo: de kosten rezen de pan uit, het ophalen is een warboel. Elk van de aangesloten gemeenten probeert uit de samenwerking zijn voordeel te halen, met als gevolgzie de vele ingezonden klachten in onder meer Delft op Zondag. Op soortgelijke wijze wordt er allang aan de lokale democratie gesleuteld. Lang geleden had de gemeente Delft nog een eigen ziekenhuis waarop je een beetje invloed had bij de verkiezingen. Nu is daar het Reinier de Graafgasthuis waarvan je echt niet meer weet hoe het bestuurd wordt. Ons openbaar vervoer, ooit de trots van de lokale politiek wordt nu feitelijk bestuurd door het gewest. Het kleine beetje invloed dat de gemeenteraad daar heeft houdt zich niet bezig met de kleinschalige gedachten van Delftse burgers. Het vliegveld Rotterdam-The Hague airport moet immers ontsloten worden en metro naar Hoek van Holland gekoesterd. In het vage is natuurlijk iedere Delftse politieke partij wel voor een schoon milieu en een gezond klimaat. Dat gezegd hebbend gebeurt er verder niks. Laten we eens voorop gaan lopen met het saneren van ons wegensel. We hoeven niet achteraan te sluiten bij wat de gezondheidsraad en het longfonds vinden van de slechte toestand van de lucht in Delft.

Ton Jacobs, Delft

13 november 2016

Passende woning

DELFT – De Gemeente Delft denkt de gaten in zijn begroting te dichten met een vernieuwd woningbeleid, dat gericht wordt op de meer kapitaalkrachtigen in onze maatschappij. Degenen die niet over zo'n volle beurs beschikken moeten hun woningheil maar zoeken in de wijde omgeving van onze nog altijd tamelijk kleine en prettige woonstad. Om tot dit nieuwe beleid te komen wordt wel erg gemakkelijk gekeken naar de echte grote steden in ons land: Den Haag, Amsterdam, Rotterdam en Utrecht. Er is toch wel verschil tussen Delft en die grote voorbeelden. Delft is namelijk nog niet uit zijn poenige kluiten gewassen, juist door een betere menging van rijk en arm. Juist die verhouding maakt dat je hier prettig kunt wonen. Het zou jammer zijn als het gemeentebestuur die eigenschap van de stad wegdoet. Geheel in stijl met het bewind van het gemoderniseerde D66 is het nieuwe beleid al in gang gezet voor de raad erover heeft gedebatteerd en beslist. Besturen met betrokken burgers behoort tot het verleden van deze partij. Ook van de PvdA zou je beter mogen verwachten op grond van hun traditie, maar bij monde van wethouder De Prez laten ze zij het oplossen van de nood aan sociale woningen aan anderen over. Zeg maar dag met het handje met een beroep op je eigen nederig verleden in Buitenhof. Merkwaardig is ook dat het nieuwe woningbeleid ondersteund wordt met een beroep op het tamelijk recente rapport Deetman over Delft als kennisstad. Hij heeft een tamelijk oppervlakkig verhaal geproduceerd, alsof eerdere pogingen niet bestonden. Waarom wonen er tegenwoordig in Delft zo weinig professoren, doktoren en captains of industry? Er was ooit een wijkje voor deze upper ten in de Wippolder en hier en daar elders kun je ook nog wel plekken aanwijzen waar ze woonden. Die zijn er blijkbaar niet of nauwelijks meer. De vraag blijft waarom zijn ze weggegaan en waarom zouden ze terugkomen als ze buiten Delft echt ruimer kunnen wonen in echt grote steden? Toch niet door de gemeente die weer een paar villa's laat bouwen? Ja, in Delft kun je leuk wonen, maar dan heb je niet alleen geld nodig maar vooral fantasie om van de bescheiden plekken die er zijn iets moois te maken. Dat is Delft als ware kennisstad.

Ton Jacobs, Delft

6 februari 2016

Verbazing

DELFT - Met nog altijd toenemende verbazing lees ik in de Delft op Zondag over de capriolen van ons gemeentebestuur. B en W en de gemeenteraad die in verschillende politieke samenstelling al sinds burgemeester Van Oirschot de stad hebben bestuurd, maakten de ene fout na de andere. Dat is opgeschreven in dikke rapporten waarin de verklaring staat van de zeer hoge belastingbedragen die de inwoners van Delft nu aan hun gemeente moeten betalen. Bij de bespreking van de vele zaken die misgingen is één van de weinige zaken die echt duidelijk is geworden, dat de oppositie verdere studie wil zien naar wie dat precies op zijn geweten heeft. En dat de collegepartijen deze zaken het liefst verder willen laten rusten. Afgezien van 'schuldigen', die zeker aan te wijzen zijn, is het toch nuttig vast te stellen dat een belangrijke oorzaak te vinden is in de krampachtige manier waarop de machthebbers over vele jaren zich steeds weer verdedigd hebben tegenover een belangrijk deel van de oppositie? Die strijd is zo heftig geweest dat het fatsoenlijk besturen van de stad vrijwel uit het oog verloren werd. Mijn conclusie is dan ook: het stadsbestuur moet aftreden. Misschien kan de ChristenUnie, die redelijk schone handen heeft, het voortouw nemen bij de vorming van een nieuw college bestaande uit buitenstaanders. Er zou een lange lijst te maken zijn van uiteenlopende problemen en kwesties die meer aandacht zouden moeten hebben, maar die ze niet hebben

gekregen. Bijvoorbeeld: de routing en haltering van de tram in Delft, de aansluiting op de A4 langs het ziekenhuis, en het vermogen van ambtenaren om met burgers om te gaan. D66 heeft als grootste van de kleine partijen na de afgelopen twee verkiezingen de leiding gehad bij het stichten van de coalities. Meteen al de eerste keer is daarbij een verkeerde trend gezet. Hun toenmalig leider Vokurka wist de verkiezingsoverwinning meteen om te zetten in een baan als wethouder, op welke plek hij verder kon werken aan zijn nog betere baan. De slechte financiële toestand kon het op zijn cv niet gebruiken, dus werd die onder de pet gehouden. Hij verliet het college al voor de vierjaarlijkse periode vol was. Zijn overgebleven partijgenoten wisten kennelijk van niks, en konden mooi de nieuwe verkiezingscampagne voeren met het 'zeer goede financiële beleid' van D66. Het bedrog kwam uit binnen een jaar nadat de stemmenbuit binnen was. Een reden te meer om goed te kijken hoe het moet met alleen maar kleine partijen in de gemeenteraad. Wellicht wordt dan ook de burger weer beter betrokken bij het bestuur.

Ton Jacobs, Delft

19 december 2015

Tramhalte

DELFT - Vorige week hebben we tijdens de klimaatconferentie in Parijs een belangrijk akkoord in de geschiedenis van de mensheid bereikt. In de gewone werkelijkheid van Delft denken onze beleidsmakers en uitvoerders daar niet zo hard aan. Als rare samenloop van omstandigheden is met ingang van 13 december de tramhalte Wateringsevest opgeheven. Ruim veertig jaar stond die altijd voor mij klaar, dichtbij als het begin van een verbinding tussen soms verre bestemmingen tot in China toe, via Den Haag HS. Ook steeds dichterbij verbindingen met zware boodschappen vanaf maar één halte verder: de Schoolstraat. Het Spoorzoneproject heeft weinig aandacht voor voetgangers. Nu moeten we dus verder lopen, of toch maar de auto nemen om het verlies van deze stille vriend tegemoet te komen, dus met de uitstoot van meer broeikasgassen.

Ton Jacobs, Delft